

בְּהַרְבֵּי אֲבוֹתֵינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

מנהגינו שחתן לא דר בבית חמיו

מובא בגמרא (קידושין יב:): רב היה מלקה למי שהיה מקדש אשה בשוק, ולמי שמקדש אשה בביאה, ולמי שמקדש אשה ללא שידוכין, ולמי שמבטל גט, ולמי שמוסר מודעה על גט, ולמי שמצער לשליח חכמים, ולמי שחל עליו נידוי שלושים יום, ולחתן שדר בבית חמיו, ע"כ. ופסק הרמב"ם (בהל' איסורי ביאה פכ"א הט"ז) וז"ל: כן אסרו חכמים על האיש שידור בבית חמיו שזו עזות פנים היא, עכ"ל.

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בחיבורו שע"ה (אבה"ע סי' סע"ד) בזה"ל: זוג נשוי שאין להם עדיין דירה בפני עצמם, אסור להם לדור בבית אבי-האשה, דהיינו בית חמיו, כי זו עזות-פנים, ואפילו כשיש להם שם חדר מיוחד לשינה. וכן הוא מנהגינו. אבל בבית-אביו, אין שום חשש. ודווקא "לדור" דהיינו בקביעות, אסור בבית-חמיו. אבל עד שלושים יום, יש מקום להקל בשעת הצורך. ואם אינם "דרים" שם, רק אינם לבקר מידי פעם ולגנים שם כמו שמצוי, אין שום חשש, ע"כ.

ושם בעיני יצחק כתב: ואף שכל הפוסקים ראשונים ואחרונים כבו שמנהג העולם להקל, וכ"ה דעת מרן הש"ע, מכל מקום ביארנו שם (שו"ת עולת יצחק ח"ב סי' א) את ד"ה וא"י שבקהילותינו נהגו כפשט ההלכה שבגמרא קידושין דף יב: וברמב"ם הנז' לעיל, לאסור בכל זמן ובכל עניין, שכן היה המנהג שהנושא אשה כיון שאין לו בית בפני עצמו, הם דרים תוך בית-אביו דוקא ווכעין הנוכח בבא בתרא דף צ"ח ע"ב. ושו"ר בשו"ת פרי השדה חלק א' סימן ס"ט שבזמן חז"ל היה הדרך שהבן דר אצל אביו כדמשמע בב"ב דף קמ"ד ע"א, וע"ע לקמן הלכות שמירת הברית *המושך בעמוד הבא*

ויראו אחיו כי אותו אהב וכו' וישנאו אותו (בראשית .)

מובא ב'מדרש החפ"ן' למוהר"ר זכריה הרופא זצ"ל: ויראו אחיו כי אותו אהב וכו' וישנאו אותו. וכן דוד אומר 'כי יחיד ועני אני' (תהלים כה. טו) והלא אחיו שבעה אלא שאף הם שנאו אותו ועליהם הכתוב אומר 'אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה (שם ק"ח. כב), עכ"ל.

הקורא מדרש זה, תמיה, כי השווה המדרש בין שנאת אחי יוסף לשנאת אחי דוד. אחי יוסף שנאוהו היות והביא דבתם רעה על אביהם, או מפני שעשה לו אביו כנתת פסים ועוד טעמים אחרים המובאים במדרשים ובמפרשים. ואילו אחי דוד, שנאתם לא נגרמה כתוצאה ממעשי דוד אליהם, א"כ מדוע השווה המדרש מדתם!?

ובאמת נראה שאין כוונת המדרש להשוות עניין שנאתם, אלא בא ללמדנו שכל מי שהוא מרוחק מהבריות מחמת שהרחיקוהו הבריות, ואפילו הורחק בצדק ולפי צדקת המרחיקים] וכ"ש כאשר הורחק שלא בצדק, סופו לעלות ולהתעלות ולהיות מעליהם, וזהו שסיים המדרש, 'עליהם הכתוב אומר אבן מאסו הבנים היתה לראש פינה'. והוא שאמר ישעיה הנביא (נ. טו) 'כי כה אומר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרומם וקדוש אשכונן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים'.

זאת כתבנו היות ולצערינו יש הרבה ילדים המרגישים שהם מורחקים מהחברה. והן אמת שמחובתנו כהורים וכמחנכים לתקן דברים אלו, הן בחברת הבית והן בחברת החברים. עם זאת אפשר גם וכדאי מאוד לנצל זאת לחזקם ולרומם רוחם מתוך נפילתם זו. לדבר עמם על לבם בדוגמאות מגדולי הדורות וכדלעיל. ואם זכרוני לא מטעני, כשהייתי טליא והיה מי שהיה שלעג לי על היותי מגמגם, חזקוני ועודדוני מורי, שהשי"ת לא בחר לו מי שיוציא וינהיג את ישראל אלא אדם שהיה מגמגם הלא הוא משה רבינו ע"ה.

אגב אורחא. יש ילדים מורחקים מהחברה ובצדק, כגון שאין להם נימוסין כדבעי, ולכן הילדים לא אוהבים את קרבנם. ודבר זה נגרם להם מחוסר ידיעה והבנה. על כן כדאי מאוד להסביר וללמד ילד אשר חסר לי ידיעה והנהגה נכונה. שאם לא יודרך ויחונך בעודו ילד רך מאוד בשנים, יגרום הדבר שיהיה מרוחק מהחברה בגלל דרכיו המאוסים לבריות. ולתועלת אפרט מעט: לא מאזינים לשיחות של אחרים. לא להיות רכושני. לא מסתכלים בדברים של השני, וכן לא מבקשים ממנו לראות דברים שהחבר מעדיף לא להראותם. לא אוכלים ליד האוזן של השני. לא אוכלים דברים המדיפים ריח חזק גם לאחר גמר האכילה. לא מתקרבים לשמוע את קלון החבר, כגון כשהרב גוער בו. לא נכנסים בין שני אנשים ההולכים ומשוחחים יחדיו ועוד ועוד... וקודם שנתקן ילדינו יש לתת לב שאנו עצמינו מתוקנים בדברים אלו. ואני לא באתי בזאת אלא להאיר.

רוב תודות ושפע ברכות יאתו לכל תורמי התלמוד תורה היקרים הי"ו, אשר בזכותם אנו עומדים, היא רעוא שקדושת העוכה תוריה עליהם, ואור התורה יהא מנת חלקם, ויזכו לבנים ובני בנים עוסקים בתורה והיראה, ונלחמים מלחמת החשמונאים להשבית הטומאה ולכונן הטהרה, אצ"ר.

מחידושי רבותינו

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען, אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בעאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל

אביהם (בראשית לו א-ב)

פתרונות לשבת 'ישלח'
אחודה חידה! שכם וחמור למען שכם, שמעון ולוי למען דינה, יעקב למען כל ילדיו שבאו הגוים עליו למלחמה. הזוכה: מי שהכל שלו. מי בתמונה? שבוע אחרון לפתרונה!

חילוקי דעות!
תנוכה בפרשה, היכן נרמזה?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

וישב יעקב, קרי ביה וישב לשון תשובה, אי נמי אותיות ישוב. ר"ל האדם שהוא זרע יעקב שנתכנה בשם יעקב, צריך לשוב בתשובה ולירא מלחטואו. בארץ מגורי אביו, כלומר בעולם הזה בעודו בחיים מגורי, לשון דחילו, כמו ויגר מואב (במדבר כב ג), אל תקרי מואב אלא מאב, היינו שיירא מאביו שבשמים, אי נמי מעוונות, אי נמי, שיראה עצמו כגר מארץ לארץ, שהיום כאן ומחר בקבר, אי נמי, שצריך ליסע ולגור ממקום למקום, כמו אברהם יצחק ויעקב, שהאבות סימן לבנים כדי ללמוד דרך ארץ אביו, (שהיי) [שהיה] בגלגול הראשון, ועכשיו בא לתקן את אשר עוותו. בארץ כנען, שצריך להיכנע תמיד ולסגל מצוות ומעשים טובים. וזהו בארץ כנען, שזוכה לעלות נשמתו בארץ ישראל. כנען, לשון חשיבות חשובה, לשון כנעניה נכבדי ארץ (ישעיה כג ח). ששם פתח גן עדן. ותמצא כנען עם האותיות [והכולל] במספר קטן גן עדן.

וסמך ליה אלה תולדות יעקב, הם התורה והמצות שנקראו תולדותיו. יוסף, על שם שכל יום מוסיף והולך למעלה. בן שבע עשרה, היינו משיגיע לחינוך המצות, והוא שבע שנים, ויש בן עשר, כמו שאמרו גבי תענית יום הכיפורים (עין יומא פב). היה רועה את אחיו בעאן, פירוש היה ריע עם החברים תלמידי חכמים, שנקראים אחים ורעים להקב"ה. בעאן, הם ישראל שנקראים צאן. אי נמי, אל תקרי היה אלא היה בניקוד שוא פתח וצירי, לשון ציווי, שיהא ריע לצאן, הם תלמידי חכמים, בעסק התורה. אי נמי, שיהא עם כל חושיו בעסק התורה. אי נמי, עם רמ"ח איבריו, כענין שנאמר (שמו"ב כג ה) ערוכה בכל ושמורה, אם ערוכה ברמ"ח איברים שלך, משתמרת. ואם לאו, אינה משתמרת (עירובין נד.). והוא נער, שמנער יצר הרע מלבן. את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו, הם תורה שבכתב ושבעל פה, שמבלה ומזלף יצר הרע ממנו בעסקו בהן, והם נשי אביו שבשמים. ויבא יוסף, שמוסיף חידושים בתורה. את דיבתם, שדובבים שפתותיו בקבר. אי נמי, שמוסיף מעלה ונעשה רועה לישראל, ומביאם תחת כנפי השכינה, אל תקרי רעה אלא רעה, כמו ומשה היה רועה (שמות ג א). אל אביהם, זה אביהם שבשמים.

עוד אחר. וישב יעקב, לשון עכבה. ר"ל האיש הישראלי שהוא מזרע יעקב, כשנושא אשה, צריך להתעכב ממלאכה ומשא ומתן, ולישב עם כלתו בשמחה, ולעשות יום טוב שבעה ימים, ואסור בעשיית מלאכה ומשא ומתן. שכן תמצא אותיות אלו שמונה, ויום אחד הוא ערב יום טוב שלו (הוא), שהוא רוחץ ומסתפר ומחליף שמלותיו ומתקשט בכל מיני קישוטין, ומזמין קרואיו ומידעיו ושושביניו, ולשמוח בכל מיני שמחות. בארץ מגורי אביו, לשון ויגר מואב (במדבר כב ג), ר"ל צריך שלא יתגאה, אלא יכנע וירא מאביו שבשמים, ויחשב בדעתו שבא לזה העולם לקיים המין שהיא מצות פריה ורביה. אי נמי, שבא בזה העולם כגר שהוא גר בארץ זו ולמחר בארץ אחרת, כך הוא כאן בזה העולם ועתיד לילך לקבל שכרו באותו עולם, וזהו בארץ מגורי אביו. בארץ כנען, ר"ל שאם עושה כן, אז ודאי זוכה שיהיה בארץ כנען, שהיא נוטריקון אשה רצויה צהלה, פירוש שתהא עזר לו, ומדי אשה משכלת (משלי יט יד), ולא יהיה מאותם שאמרו (סוטה יז) לא זכה, ניטלת ה' ונשאר אש. תהלה, שיהא שרוי בשמחה כל ימיו. כנען, שיהא חשוב וזוכה לעושר, כמו בת איש כנעני (לקמן לח ב) שתרגומו תגר. וכמו שפירשו על פסוק (ישעיה כג ח) כנעניה נכבדי וכו' נוטריקון אין עוני (עין פסחים ג). וסופו יורש חלקו בגן עדן שהיא בגימטריא כנען עם ארבע אותיות, והכ"ף בחילוף גיכ"ק. ובוה יראה זרע יאריך ימים.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו, ראשי תיבות מאויב. זהו שאמרו ז"ל (ב"ר פד א) ביקש לישב בשלוה, ר"ל מאויבים, קפץ עליו [רוגזו של יוסף]. וכן אמר איוב (ג כ) לא שלותי ולא שקטתי וכו', ודרשו רבותינו ז"ל (שם) לא שלותי [מעשו], ולא שקטתי [מלבן וכו'], שהצדיקים אין להם שלוה בעולם הזה. אי נמי ראשי תיבות [מ]אויב, שהוא גלגול יעקב אבינו ע"ה.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען, ראשי תיבות וביקש יעקב לשבת בשלוה, יחד עם קהל ביתו, בא אליו רוגז צדיק, מיד געה ובכה רבים ימים, אל בנו יוסף ונתאבל, באו אנשים ראו צרת כבודו, ניחמו עליו נחמה וימאן.

צרת לבן צרת עשו צרת דינה צרת יוסף, אותיות שניות שלהם תיבת וישב. וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען ראשי תיבות וביקש יעקב שבת בשלוה, יחד עם קהל ביו, בא אליו רוגז צדיק, מיד געה ובכה רבים ימים, אל בנו יוסף ונתאבל, באו אנשים ראו צרת כבודו, ניחמו עליו נחמה וימאן. צרת לבן צרת עשו צרת דינה צרת יוסף, אותיות שניות שלהם תיבת וישב.

וישב יעקב וכו'. כל הפרשה מתחילין הפסוקים בווי"ן, חוץ מתשעה פסוקים (לו ב, כו, לח כה, טל ט, כג, מ-ט, יט). לרמוז שכולם המושך בעמוד הבא

פניני הלכה

המושך מהעמוד הקודם

לרפואת דוד בן יאיר בתוך שכחעי

סימן ר"ד הערה ל"ז ד"ה ורבים ומקצים להם חדר מיוחד ונעול, אבל לא מצינו מי שהיה דר בבית-חמיו יע"ש. ודע עוד כי אפילו אם היה צר המקום בבית-אביו, היה בונה לו בית לבדו, ואינו הולך לדור אצל חמיו אף כששם היה המקום מרווח. וכשביקר אצל חמיו, היה נחשב לבושת וחרפה שייחדו להם חדר לעצמם, אלא דרך-כלל הוא ישן עם האנשים והיא עם הנשים. ואפילו אצל אומות העולם שם, הקפידו בזה שלא ידור הבן אלא בבית-אביו ולא בבית חמיו, עכ"ל.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אחזינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

הנהגת סעודות גדולות

אמרו חכמים יפה שיחתן של עבדים מתורתן של אבות, מעין זה אפשר לומר יפה הליכותיהן של אבותינו מתורתן. תורה אפשר ללמוד הרבה, אך כיצד מקיימים אותה הלכה למעשה, זה נראה ומתבאר יפה בעת הנהגות האדם. אחד מהדברים הבולטים שהשתנו מעת עליית אבותינו לארץ ישראל, הוא הנהגת הסעודות הגדולות. ודי שנעלה את שכתב הרה"ג אה"כ שליט"א בספרו 'אוצרות תימן' (דף 18) להבין מתי מעט, ולהשתדל להמשיך הליכות אבותינו ולו במתי מעט, והיה זה שכרנו. וזה לשונו:

תחילה היו מגישים לפני הקרואים פירות ומיני קטניות, בשר צלי ויין שרוף, וכל זה בחדר אחד גדול כשהם יושבים סביב שולחנות רבים. כולם יושבים וממתנינים עד שיגיע הרב, שהוא המנהל ועורך את המסיבה. הרב לוקח בידו איזה פרי ומברך בקול רם "בורא פרי העץ", וכולם עונים "אמן", וכן על זה הדרך עד שכולם מברכים. כך עושים גם בשאר המינים, "בורא פרי האדמה" ו"שהכל". ממשכים קצת באכילה ושתייה, כשכל העת נשמעות רק ברכות ועניית אמן מפי הקרואים. אחר כך מתחיל הרב בשירה, ומיד כולם פוסקים מהאכילה, ומקשיבים בקשב רב לשירה שהיתה נאמרת בהתרוממות נפש. שוב פוסקים מהשירה וממשיכים באכילה, כשכל הזמן כמעט ולא נשמע שום דיבור, ושוב פוסקים וממשיכים בשירה.

אחר כך ממשיכים מעט באכילה, ומיד מצוה הרב לפנות את השולחנות ולהגיש את עיקר הסעודה. בינתיים נכנסים השמשים ונוטלים ידי הקרואים, כשכל אחד מברך "על נטילת ידיים" בקול רם, וכולם עונים "אמן" על כל ברכה. גמרו ליטול ידיהם, לוקח הרב ככר לחם ואומר למסובים "ברכו" וכולם משיבים לו "ברך". הרב מברך "המוציא בקול רם, וכולם עונים "אמן". אחר כך בוצע וטועם, ומחלק למסובים שבשולחנו. המסובים בשאר השולחנות טועמים מהפת שלפניהם.

בשעת האכילה לא נשמע שום דיבור, אלא כולם אוכלים בשקט מוחלט, ואף אחד אינו מביט אל חברו. גמרו לאכול, הרב אומר "טעם" קצר מפרשת השבוע, ומקשרו לעניני הסעודה; בסעודת מילה בענייני מילה, ובנישואין מענייני נישואין, וכיוצא בהם. הרב אינו מאריך בדברים, וכשהוא מסיים אומרים מיד "מזמור ה' רועי לא אחסר" וכו'. השמשים נכנסים ורוחצים ידי הקרואים, ומיד הרב מתחיל בברכת המזון בקול רם. בשעת הברכה יושבים כולם בשקט מוחלט, אפילו קטני הקטנים, מקשיבים בכוונה רבה לברכה שהיתה נאמרת במיתון רב ובחיתוך אותיות. אולם יש שהיו מברכים בלחש מילה במילה עם המברך. קשה לתאר בעט סופרים יופי וחק מנהגים אלו, ובפרט השראת הקדושה שהיתה באותם שעות, עכ"ל.

התשעה [אחים] פגמו ביסוד שהוא ו'. ובא התיקון שתיקנו בפרשת ויגש שמונים ותשעה ווי"ן, כמו שאבאר שם בס"ד (לקמן מד יח), עיין שם. עוד אחר. מצאתי כתיבת יד וזה לשונו, כל הפסוקים של פרשה זו מתחילין בווי"ן, חוץ משמונה פסוקים. וסימנם, אלה (לו ב), לכו (שם כו), הוא (לח כה), איננו (טל ט), בעוד (מ יג), כי אם (שם יד), כי גנוב (שם טו), בעוד בתרא (שם יט). ותמצא ראשי תיבות שלהן עולה בגימטריא פ"א, ואם תצרף עמהן ארבע אותיו של שם הוי"ה יעלו כמנין מילה. רמז למילה שניתנה לשמונה ימים. וכיוצא בו, כל ראשי פסוקים של רות מתחילין ווי"ן, חוץ משמונה פסוקים. שזכתה רות ונודמנה לבעוז ויצא ממנה מלכות בית דוד. ורמז לאסנת שזכתה להזדווג למולים. ורמז הווי"ן של ראשי פרשיות, על שם המאורע, וי על מכירת יוסף, וי במיתת אשת יהודה ושני בניו, וי בבית הסהר, וי לסריסי פרעה. ותמצא בפרשה זו עשרים ושנים [פסוקים שיש בהם תיבת] ויהי, עם מקץ ויהי מקץ, כנגד אותיות התורה, שקיים יוסף התורה כולה קודם שניתנה. (עולת שלמה' למהר"ש בדיחי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

סופו של חומד (ח"ב)

סיפרו האנשים לרב את כל המאורע. אמר להם הרב, יהיה בחרם מי שיוציא שמץ דבר מזה היום ומחר, שלא יכנסו היהודים ביגון וצער לשבת. אבל שבתו בשלום ויום ראשון נראה מה יהיה משפט הגזרה. ביום שבת קודש אחר תפלת שחרית, עמד הרב על פתח בית הכנסת ואמר, רבותי, אל יצא איש מכס לאיזה צורך, אבל היו מזומנים למה שאומר. שליח ציבור הוציא ספר תורה לקרות בו והניחו על התבה, מיד עמד הרב אצל התיבה ואמר: רבותי, כווננו דעתכם לדעתני. פתח ואמר "באסכרה תהא מיתות". ענו הקהל אמן בכוונת הלב. פתחו ס"ת וקראו וגמרו כל הסדר. הקידאסי משנה המלך הזה, ביום שבת קודש בשחרית, נכנסה בו רוח תזוית, לקח את פרדו ורכב עליה ורץ בה בשגעון אל "ואדי צ'הר", ששם היו עוסקים הבוצרים בבצירת הענבים. אמר להם הקידאסי, צריך אני לאכול ענבים! אמרו לו, יאכל אדונינו כנפשך שבעך. אמר להם, לא מאלו אני רוצה, אלא מאותם שעדין במחובר. אמרו לו, אנחנו נבצור ונניח לפניך ואכול כאות נפשך. אמר להם, לאו. אני רוצה לנשך אותם במחובר. ניסו הבוצרים להפציר בו לבל יטריח עצמו, אך הוא לא אבה לשמוע להם. משכך הניחיהו כרצונו. חיפש הקידאסי בין הכרמים אחר אשכול אשר ישא חן בעיניו. כשמצא, הפיל עצמו על הכרם לנשך האשכול בשיניו ברעבתנות ככלב. כשעשה זאת נתקע עץ בבטנו אשר נקב את בני מעיו, ומת ונפל שדוד לפני הכרם. כשראו הבוצרים את אשר קרהו, מיהרו הרצים ובאו אל צנעא, וסיפרו למלך שכך וכך אירע למשנה. כשמע זאת המלך הכהו לבו לאמר, זהו גמולו על אשר בקש לשלוח יד בממון היהודים. הוא נתקנא על דבר הכרם, ונפרעו ממנו על ידי כרם. משכך חדל גם המלך מאותה הגזרה.

היהודים אשר נתבעו, הלכו לפי תומם ביום ראשון אל המדינה, למועד אשר קבעו להם למשפט. עודם בדרך, פגשו גוים ושאלום, אנה הם הולכים כל זאת הקהילה הגדולה. סיפרו להם היהודים את הענין. אמרו להם הגוים, אין לכם עוד צורך בהליכה זו, כבר אלודיכם דן דינכם. אמרו להם כיצד. סיפרו להם כל אותו המאורע של משנה המלך. בשמעם כך נטו מן הדרך ופנו דרך שוק של בהמות וראו שם טבח ישראלי. ביקשו ממנו שימכור להם שני גדיי עזים טובים ויוליכם אל בית הרב וישחטם שם וינתחם לצורך הסעודה. עשה הטבח הישראלי כדבריהם.

בראות הרב הטבח והגדיים בביתו הבין שודאי נעשה שם נס, והיום באים לעשות סעודת שבח והודאה למקום. על כן הכין עצמו לאורחים הבאים. הגיע זמן הסעודה נתקבצו כלם בעלי הכרמים לביתו יותר מארבעים איש, ועשו משתה גדול על הנס. ובמשתה היין אומר השותה "ארור פלוני" והמסובין עונים אחריו "ישעב" (ישחקו עצמותי בגיהנם) כדרך שעושים ביום פורים לומר על הכוס ארור המן. ונתנו תודה ושבח לה' שקיבל תפלתם וקידש שמו לעיני הגוים באמרם עם ה' אלה ומארכו יצאו, וכל הנוגע בהם כנוגע בבבת עינו ולא ימלט. (הרא"ל עמי 205)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב סעדיה בן אהרן שריאן זצ"ל נולד בשנת תרמ"ב בירושלים. בר אוריין ובר אבהן למדן מופלג. כיליד ירושלים שבין החומות ספג לתוכו אורתה הקדושה של ירושלים עיר הקודש. ראשית דרכו בלימודים עשה בבתי אולפנא ובישיבות של עדת הספרדים. היה אחד מתלמידיו של הרה"ג יעקב עדס. עמד בראש ישיבת "חיי שלום" בירושלים. היה חבר בית הדין של העדה בירושלים. אהוב על הציבור ומקובל גם על בני יתר העדות שהעריצוהו בשל בקיאותו בתורה וחו אמריו. תורה וחכמה, היו מנת חלקו, ענותן גדול ומצניע לכת, וכדרכם של רבנים גדולים וטובים של יוצאי תימן – התפרנס מיגיע כפיו, כסופר אומן היה וכתב ידו היה אחד היפים והמהודרים ביותר. העמיד תלמידים רבים, והאיר עיני רבים בהלכה. השתדל והשפיע למען הסרת מחיצות עדתיות, ולהיות לעם אחד בשמירת התורה והמצוה.

נפטר
בירושלים
ט"ז טבת
תשל"א

מכינים את השיעור
בנביא ישעיה, והפתיעו
את רבם בהבנתם
וידעוטיהם

התלמיד היקר והנועלה מכיתה ז'
ישראל סולמן נ"י, לאחר עמל
ושקידה רבה בתורה מידי יום ביומו
לאחר שעות הלימודים בת"ת, זכה
לעשות סיום **מסכת חגיגה** עם
סעודה זשינה לכיתתו ולצוות
הרבנים שאף הם השתתפו בשמחתו

תלמידי כיתה ב' אשר עומלים בלימודיהם
יצאו להתרענן ולהחליף כוחות ביער

*מרכת מלא סוג נשאר
למחנה היקר והמסור
הרב אפיצד אמרא היו"ר
לרעל הולדת הפת
יה"ר שתאריק ימיט
מבריאות איתנה, ותמנה
פיתה כחנה ואלקנה, וירו
הוריה ממנה נחת דקדושה*

התודה...

הברכה...

לידידנו היקר המופלא במעשיו,
והוא אל הכלים נחבא, ידיו רב
לו לחיזוק התורה והיראה
במסורת ישראל סבא, לא שוקט
ולא נח דואג ומסייע
ה"ה **מורן ניסים** הי"ו
יהי רצון שימלא השי"ת כל
משאלות לבו לטובה, ויראה
פירות גדולים בעמלו, וכל אשר
יפנה יצליח. ויזכה להמשיך
ולהגדיל מעשיו הטובים, מתוך
בריאות איתנה ואריכות ימים,
וכל זרעו יהא זרע ישרים וברים,
קדושים, עדיקים ותלמידי חכמים
גדולים, אצ"ר.

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ן ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובמחנות מורן תנאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה